

Duitsland en Europa:

Overzicht

Crisissfeer onder Erhard en Kiesinger 1963-1969

Toen de CDU'er Ludwig Erhard (CDU) in 1963 aantrad als bondskanselier wilde hij de Europese integratie graag vooruit helpen. Net als Adenauer was hij voor een politieke unie. Hij vond de Franse president De Gaulle tegenover zich. In tegenstelling tot De Gaulle, wilde Erhard ook de banden met Groot-Brittannië en de Verenigde Staten aanhalen.

Voor de uitvoering van zijn 'Europa-Initiatief' had Erhard de steun van Frankrijk hard nodig. Na een conflict met Frankrijk over een Europees landbouwbeleid moest Erhard concluderen dat de vorming van een politieke unie tijdens zijn kanselierschap niet mogelijk was.

De opvolger van Erhard, Kurt Georg Kiesinger (CDU), legde vanaf 1966 andere accenten. Hij probeerde de relatie met Frankrijk te verbeteren zonder het belang van partners als de Verenigde Staten en de NAVO uit het oog te verliezen. Volgens Kiesinger moest de Bondsrepubliek zich gedragen als een 'eerlijk makelaar' die de belangen van Groot-Brittannië, de Verenigde Staten en Frankrijk bij elkaar probeert te brengen. Kiesinger stelde zich pragmatischer op en sprak zich niet expliciet uit voor een politieke unie. Uiteindelijk moest ook Kiesinger na een valutacrisis en een conflict met Frankrijk over de West-Europese Unie concluderen dat, zolang De Gaulle president van Frankrijk was, er weinig hoop was op verdergaande Europese samenwerking.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/naslagwerk/340/overzicht>